

[Landbrugsministeren.]

udtalte ved første Behandling, og det fastholder jeg, at det er ikke alene en Lov om Destruktion, det er en Lov, der giver Mulighed for ved Statstilskuddet, ved Slagteafgiften at destruere nogle Kreaturer for derigennem at opretholde Priserne og maaske ogsaa hæve dem lidt. Men dernæst er det ogsaa en Lov, der giver Mulighed for at støtte Udførselen, og dette gælder navnlig, naar jeg tænker paa nye Markeder, som det er nødvendigt at opsøge for at komme af med Kreaturerne. Det er Meningen med Loven, at man skal kunne anvende disse Fremgangsmaader. Jeg har dernæst udtalt ved første Behandling, at jeg vilde ogsaa anse det for muligt at gøre et Fremstød imod Kvægtuberkulosen ved Hjælp af denne Lov, hvis den fik en længere Varighed. Man har imidlertid fremsat Ønske om, at Loven kun skal gælde i to Maaneder, og det vil jeg ikke modsætte mig; men saa faar den selvfølgelig heller ikke den Betydning, som den vilde have kunnet faa, hvis den havde strakt sig over et Aar.

Til det ærede Medlems andet Spørgsmaal om, hvad der skal ske efter den 1. Maj, vil jeg sige, at det kan jeg ikke tjene ham i at svare paa i Dag, for det ved jeg ikke. Ingen kan se i Dag, hvorledes Forholdene vil ligge den 1. Maj, og jeg vil i hvert Fald for mit Vedkommende afvente og se, hvilke Erfaringer man paa Grundlag af Loven her vil indhøste i disse to Maaneder, før jeg kan sige, hvad der er rigtigt og rimeligt at gennemføre om to Maaneder.

Kristen Amby: Den højtærede Landbrugsminister kan være overbevist om, at jeg ved, der er Forskel paa Vilkaarene for Sukkerproduktionen og for Kødproduktionen her i Landet, det behøver Ministeren ikke at belære mig om. Men der er vel det Lighedspunkt mellem det, som vi vil med vore Ændringsforslag her, nemlig en Fordyrelse af Kødet — det siger vi ganske aabent og ærligt —, og saa den Ordning, man har for Sukkerets Vedkommende, at Prisen for Sukker i det *frie* Marked her i Landet vilde være meget lavere, end den er i Dag. Derfor kan vi ikke se, at der vil være noget i Vejen for, naar man en Gang er gaaet ind i den Betragtning, saa at gaa videre ind i den, at man ikke kunstigt fordyrede, men traf Statsforanstaltninger — og for et socialistisk Ministerium maa dette forekomme os selvfølgelig —, hvorved en Produktionsgren fik rimelige Priser for sin Produktion. Og hvad vil det sige andet end Socialisme, en Socialisme, der ikke bare

regner med en bestemt Magtfordeling her i Landet, saaledes at man sikrer sig en Løn for Produktionen i Byerne, men samtidig siger, at de, der producerer og arbejder paa Landet, ingen Løn faar. Men jeg tror, jeg har en Forklaring paa, hvorfor der skal gaa to Maaneder, inden Spørgsmaalet kan tages op igen. Forklaringen er sikkert den, at om to Maaneder er Kommunalvalgene her i Hovedstaden og andetsteds overstaaet, og saa kan man maaske begynde at tale om en Fordyrelse af Kødet. Men nu skal det hedde sig, at den høje Regering sætter sig imod den Fordyrelse af Kødet, som de Konservative vil!

Holstein: Jeg forstaar oprigtig talt ikke, hvad den højtærede Landbrugsminister vil med en to Maaneders Frist, hvis det ikke er hans Mening at benytte denne to Maaneders Frist til at tilvejebringe en positiv Ordning til Hævelse af Kødpriserne paa det danske Hjemmemarked. Den højtærede Landbrugsminister vil dog vel ikke mene, at han behøver to Maaneder til at indse, at dette foreliggende Forslag ikke er tilstrækkelig effektivt til væsentlig at hæve Kødpriserne paa det danske Hjemmemarked, for det tror jeg, enhver Landmand her i Landet er enig i, at det ikke er. Derfor vil jeg endnu en Gang spørge den højtærede Landbrugsminister: Er det hans Mening, at disse to Maaneder skal benyttes, ikke til at gøre Erfaringer om, hvorvidt Destruktionsloven er tilstrækkelig til at hæve Kødpriserne, for det er den ikke, men til at overveje, hvorledes man paa den mest effektive Maade skal udforme et Lovforslag, som kan hæve Priserne paa Hjemmemarkedet.

Korsgaard: Jeg konstaterer, at den højtærede Landbrugsminister udtalte, at han troede jo nok, at disse Foranstaltninger vilde hæve Priserne paa Kødet noget. Med andre Ord: Landbrugsministeren er ikke fremmed for, at man altsaa ogsaa for den Vare, her er Tale om, ligesom ved en tidligere Lejlighed for Sukkeret, bevidst sætter ind med en Ordning, der kan have en Prisforhøjelse til Følge. Naar der tales udenom dette, tales der altsaa imod bedre Vidende. Jeg konstaterer i øvrigt, og det er for saa vidt det sørgelige ved Sagen, at Landbrugsministeren udtalte, at han anede ikke, hvad han vilde gøre om to Maaneder. Efter at vi har haft en Kødmissere i meget lang Tid, og efter at vi i de allersneste Dage har drøftet Problemet, staar den højtærede Landbrugsminister nok saa frejdigt op og siger: Jeg aner ikke, hvad vi